

När djävulen håller ljuset (2000)

Karin Fossums fjärde bok

Norskt original "Djevelen holder lyset" (1998).

Storyn

En 18-årig yngling, vacker och tilldragande på både män och kvinnor, har vetat att han är homosexuell sedan länge. Han vågar inte komma ut med det. Han lider svårt av att vara annorlunda. Han uppvaktas av en äldre kvinna, en konstnär, som vill måla av honom naken. Han ligger med henne. Hon är hans alibi, säger han till sin vän Zipp. Andreas är förälskad i Zipp.

En gång kan han inte bärga sig utan försöker inleda sex med Zipp. Zipp blir förskräckt över de känslor detta väcker hon honom. Andreas känner att han "blottat sig totalt" för sin kamrat. Efteråt blir de "vanliga" vänner igen och kommer överens att för alltid glömma det som hände. För att underlätta glömskan ska de genomföra något annat samma kväll, något spektakulärt, för att radera ut minnet.

De följer efter en äldre kvinna hem. Det är Irma Funder, vars enda väninna är Runi Winther, som är Andreas mor. Andreas tar sig in i huset medan Zip vaktar i bilen. Irma vill ha en återställare. Öppnar luckan i golvet till källarförrådet där hon har vinflaskor. Hör plötsligt ljud. Det är Andreas som kommer mot henne med en kniv i handen. Vill ha pengar. Han sliter upp hennes kläder och stirrar på stomipåsen, den går sönder och en illaluktade sörja rinner ur den konstgjorda tarmen. Han står alldeles framför den öppnade luckan i golvet. Hon knuffar ner honom, hör dunsar och skrik och sedan tyst. Hon stänger luckan.

Andreas bryter nacken när han handlöst faller nedför källartrappan. Blir totalförlamad från nacken och nedåt.

Många dagar ligger han där. Först ett välkommet föremål för hennes omsorg. Till sist slår hon ihjäl honom med en hammare. Fortsatte slå tills huvudet var mosat. Hon gömmer liket under en presentning.

Zipp hittar honom i källaren, helt oigenkännlig. Stänger luckan och springer därifrån. "Detta är slutet".

Jag kom till jorden och gjorde allt fel, tänker hon. Hon lämnar huset bakom sig på väg till vattnet. Känner samma tomhet som när man lämnar en teater efter att ha sett en dålig teaterpjäs. Det (livet) var bortkastad tid. Dränker sig.

Konrad Sejer som är i närheten vill försöka rädda henne. Sara Struel som blivit hans älskarinna hindrar honom från att själv drunkna.

En kvarglömd kaffebryggare i det gula huset börjar brinna. Hela det gula huset brinner ner. Liket av Andreas hittas i källaren.

Sivert "Zipp" Skorpe försvinner.

Ingemar Funder står framför det nedbrända huset. Han tänker på att om fyra år har preskriptionstiden för brottet gått ut. Ibland tänker han att hans mor förträngt och glömt alltsammans. Han minns hennes förtvivlade skrik. "Du måste hjälpa mig, Ingemar!"

Handlar det om mord på maken Henry "som lämnade henne för elva år sedan" enligt Irma. Kanske?

